

[Bertel Haarder]

nisteren. Ja men hvor meget har bestyrelsen egentlig at skulle have sagt? For det første er der ingen garanti for, at man ikke kan få en helt fast alliance mellem nogle bestemte grupper valgt udefra og så grupper på skolen, og for det andet er der ingen som helst sikkerhed for, at bestyrelsen har nogen som helst indflydelse, jeg havde nær sagt på nogen som helst ting. Det bliver i udpræget grad rektor og de styrende organer, som vil køre skolerne. Sådan er det jo allerede, men sådan bliver det i endnu højere grad med den nye styrelsesordning.

Det kan man begrunde ud fra nogle mere eller mindre misforståede begreber af, hvad demokrati er, men man kan bare ikke benægte, at man dermed løsriver også disse skoler fra aftagergrupperne, fra de grupper, som skulle være skolerne forbindelse til det virkelige liv. Det er jo det, det drejer sig om, at uddannelsessektoren overalt løsriver sig fra det virkelige liv, løsriver sig fra de ting, som eleverne senere skal ud at arbejde med. Den udvikling, denne isolation af undervisningssektoren fra omverdenen, forstærkes med de nye styrelsesregler for teknika.

Fagrådene og studienævnene skal beslutte vedrørende studieordninger og eksaminer og ansættelser. Ingen kan være i tvivl om, hvem der får magten på de danske teknika. Muligvis er tilstanden ikke så forskellig fra den tilstand, vi har i dag, men i dag er det dog sådan, at man hele tiden må søge en forståelse med bestyrelsen. Så vidt jeg kan se, er der ingen garanti for, at man for fremtiden må søge en forståelse med bestyrelsen – og dermed med aftagerne, med den virkelighed, som eleverne skal ud til senere.

Jeg vil ikke påstå, at de danske teknika nu nødvendigvis kuldsejler på grund af disse regler, slet ikke. Jeg vil heller ikke påstå, at det ikke på langt de fleste teknika vil gå fint. Men disse regler har vi jo for at løse de problemer, der eventuelt kunne opstå. Det, der nu er sket, er, at nu har aftagerne ingen midler, hvis en skole kuldsejler.

Det er mærkeligt, at et år efter, at man har indført samarbejdsudvalg – samarbejdsudvalgene er dårlig nok kommet i gang endnu, man har besvær med rundt omkring på skolerne at få dem stablet på benene – så skal man minsandten have et parallelt styringssystem indarbejdet, næsten på samme tid. I forbindelse med samarbejdsudvalgene skal

der vel også folk på samarbejdsudvalgs-kursus. Det tager tid alt sammen, og jeg har allerede fået besked fra én rektor om, at man sandelig skal have nogle flere penge til kontorpersonale på grund af alle de timer, som skal gå med dette her. Jeg ved, at ministeren ikke har penge til det, og jeg kan garantere for, at det har venstre heller ikke.

Her har vi altså endnu en gang fattiggjort skolerne ved at lægge nogle ting over på dem, som de skal bruge en masse tid på, og som ingen har tænkt sig at bevilge penge til. Det betyder en forringelse af skolernes vilkår, besværliggørelse af ledernes stilling, spild af læreres, studerendes og teknisk-administrativt personales tid. Det er jeg i hvert fald bange for.

Jeg beklager, at vi skal ind på de styrelseslovs-lignende tilstande i en tid, hvor styrelseslovens problemer langt om længe er blevet åbenbare for flere og flere, og hvor vi ved, at der i hvert fald kommer en debat om en revision i løbet af det næste år. Hvorfor har ministeren haft sådan et hastværk?

Ole Vig Jensen (RV):

Hr. Bertel Haarder havde nogle enkelte bemærkninger til mig, og for at der ikke skal herske nogen misforståelser, vil jeg gerne sige, at hr. Bertel Haarder var ude i god tid med kontakter omkring fremsættelsen af dette forslag, det skal medgives. Hr. Bertel Haarder vil også vide, at vi i det radikale venstre gjorde os overvejelser i den anledning. Men jeg mener ikke, at tidsfaktoren kan bruges som en slags undskyldning netop i denne sammenhæng, for jeg mener også, at de overvejelser, hr. Bertel Haarder havde gjort sig på det tidspunkt, hvor han ville fremsætte det forslag, kom så sent, at det var betænkeligt at standse den proces, som i og for sig var i gang. Den fornemmelse fik jeg ved at tage nogle kontakter til folk netop i det praktiske liv, altså ved skolerne, som følte, at man nu var så langt fremme, at det nok ville være forkert at standse det.

Jeg ønsker i øvrigt at sige, at jeg har stort set den samme indstilling til dette, som hr. Bertel Haarder har. Jeg finder det nemlig væsentligt, at den brede sammensætning, som bestyrelsen har, gerne skulle betyde, at den også har en indflydelse på skolernes hverdag, at det ikke bare bliver noget af en